

Megoldás. A hordó ki van téve az időjárás „viszontagságainak”. Nyáron összegyűlik benne az esővíz, és ez – mivel a hazai éghajlaton a párolgás mértéke nem túl nagy – a tél beálltaig benne is marad. Az első tartósabb fagy idején először befagy a víz felső része, majd az egyre mélyebben lévő vízrétegek is megfagynak. Fagyás közben a térfogat megnő, és mivel a hordó felső részébe befeszülő jégréteg számottevő mértékben már nem tud elmozdulni, a megfagyó víz csak lefelé, a hordó alját kinyomva tud tágulni. A hordó alját a nyomás egyenletesen terheli, emiatt az „egyenletesen görbült”, a gömbsüveghez hasonló alakú lesz.

A fagyos idő elmúltával a hordó aljára nehezedő nyomás megszűnik ugyan, de a fenéklap általában nem nyeri vissza eredeti alakját, hanem maradandó alakváltozást szenved. Minél több „kemény” telet áll a fémhordó a kertben, annál „kerekebb” lesz az alja.